

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม เพื่อได้แนวทางพัฒนาความร่วมมือการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิจัยมีดังนี้

1.1 เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม ที่มาจากประสบการณ์จริงและภูมิปัญญาของกลุ่มผู้ใช้น้ำแต่ละเหมืองฝาย องค์ความรู้ในการจัดการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วมก่อนการสร้างอ่างเก็บน้ำแม่สาน องค์ความรู้ในการจัดการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วมหลังการสร้างอ่างเก็บน้ำแม่สานจนถึงปัจจุบัน องค์ความรู้การจัดการเหมืองฝาย ทั้ง 6 เหมืองฝาย รวมทั้งองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

1.2 เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับเหตุปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม พบว่ามี องค์ความรู้เกี่ยวกับเหตุปัจจัยหลักที่ส่งผลการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวบุคคล ผู้นำกลุ่มเหมืองฝาย ผู้นำด้านการปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยด้านกลุ่มคน กรรมการเหมืองฝาย สมาชิกกลุ่มผู้ใช้น้ำ ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ปัจจัยด้านการปลูกพืช ปัจจัยด้านอาชีพ การประชุมร่วม การปฏิบัติจริง กระบวนการมีส่วนร่วม และยังมีองค์ความรู้เกี่ยวกับเหตุปัจจัยปัจจัยหนุนเสริมที่มีผลต่อการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โครงการชลประทานลำพูน ส่งบำรุงน้ำที่ 4 (อ่างเก็บน้ำแม่สาน) ผู้วิจัย ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อชุมชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โครงการชุดทุนสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นสำหรับนักศึกษาปริญญาโท (Community-based Master Research Grant: CBMAG)

1.3 เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม จากการศึกษาพบว่าองค์ความรู้ในการพัฒนาความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม มีดังนี้

1) ศึกษาประวัติศาสตร์ และศึกษาสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นของระบบเหมืองฝายใน
ลุ่มน้ำแม่สาร

2) การประมวลปัญหา และศึกษาเส้นทางลำเหมือง

1.1) การจัดเวทีสัญจรเพื่อรับทราบสภาพปัญหา

1.2) การวาดแผนที่เส้นทางลำเหมืองเพื่อเป็นการศึกษาเส้นทางลำเหมือง

1.3) การสำรวจลำเหมืองเพื่อเป็นการศึกษาเส้นทางลำเหมือง

1.4) การเก็บข้อมูลพื้นที่รับน้ำ

3) การวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหา

4) การดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความเป็นไปได้ การสร้างการรับรู้ และการขอ
ความร่วมมือเพื่อการแก้ปัญหา

5) การติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

6) การรายงานและเผยแพร่ เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2. ผลการวิจัยมิติพัฒนา

การวิจัยมิติพัฒนา พบว่า เกิดการพัฒนาทางด้านความคิดของคนในชุมชนและหน่วยงาน
ราชการที่รับผิดชอบให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีกลุ่มผู้ใช้น้ำ
คณะกรรมการ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล. ผู้ใหญ่บ้าน คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วน
ตำบลป่าสัก เจ้าหน้าที่โครงการชลประทานลำพูน ฝ่ายส่งบำรุงน้ำที่ 4 เข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
ซึ่งกัน และเกิดการแก้ปัญหาในการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม อำเภอเมือง
จังหวัดลำพูน ดังนี้

2.1 เกิดการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารกลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำแม่สาร โดยทีมวิจัยได้เข้า
ร่วมประชุมการวางแผนการใช้น้ำประจำปี 2551 เพื่อนำเสนอการปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร
กลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำแม่สาร ของกลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำแม่สาร ซึ่งสอดคล้องกับเจ้าหน้าที่
ชลประทานที่อยากให้มีการเลือกประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำ และคณะกรรมการขึ้นมาใหม่ ดังนั้นจึงได้
จัดการจัดตั้งคณะบริหารกลุ่มผู้ใช้น้ำขึ้นมาใหม่ ในวันที่ 13 มีนาคม 2552 เพื่อแก้ปัญหาการ
บริหารงานของกลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำแม่สาร ที่พบว่า ประธานกลุ่มผู้ใช้น้ำอ่างเก็บน้ำแม่สารได้
หมดวาระลง มาเป็นเวลา 4 ปี และได้มีการรักษาการแทน แต่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนนั้น ก่อนข้างที่จะ
ไม่ใส่ใจของกลุ่มเท่าที่ควร และขาดคนกลางในการประสานงานระหว่างกลุ่มผู้ใช้น้ำ และเจ้าหน้าที่
โครงการชลประทานลำพูนจึงทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายแต่ละฝ่ายจนส่งผลเกิดความ
ผิดพลาดในการประสานงานในเรื่องการแบ่งวันในการใช้น้ำบ่อยครั้ง

2.2 เกิดการเจรจาตกลง ระหว่างตัวแทนเจ้าของหอพัก ตัวแทนบ้านจัดสรรกับ และ เกษตรกรบ้านแม่สารป่าขาม โดยมียูติธรรมอาสาจังหวัดลำพูน เข้ามาไกล่เกลี่ย ซึ่งเป็นผลจากทีมวิจัยได้นำเอาข้อมูลของต้นข้าวที่ได้รับความเสียหาย ที่เกิดการจากปล่อยน้ำเสียลงลำเหมือง โดยมีตัวแทนจาก องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักเข้าร่วมประชุม เพราะบ้านจัดสรร และหอพักนั้นอยู่ในเขตรับผิดชอบของเขตตำบลป่าสัก แต่พื้นที่ที่ได้รับ ความเสียหายอยู่ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเวียงยอง โดยผลการประชุมเบื้องต้น ตัวแทนเจ้าของหอรับปากจะไม่เอาน้ำทิ้งลงลำเหมือง ส่วนตัวแทนเจ้าของบ้านจัดสรร ยังตกลงกันไม่ได้ ในการประชุมครั้งนี้ จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลป่าสัก ต้องกลับไปพิจารณาถึงความถูกต้องในการอนุมัติการสร้างหอพัก และบ้านจัดสรรให้ถูกต้องตามหลักการ ส่งผลให้แก่นำน้าทีม วิจัย พ่อหลวงอุทิศย์ พิงคะสัน ถูกเชิญไปเป็นคณะกรรมการพิจารณาการสร้างบ้านจัดสรร โครงการต่อไปทันที หลังจากนั้นได้มีการเคลื่อนไหวของสาธารณสุขประจำตำบลป่าสักในการออกตรวจน้ำเสียตามหมู่บ้านจัดสรร และหอพัก เพื่อให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

2.3 ได้รับการอนุมัติงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลป่าสักในการซ่อมแซมเขียงแบ่งน้ำ ในลำเหมืองบน จำนวน 11 จุด และได้รับการอนุมัติงบประมาณในการวางท่อลอดถนนบ้านข้าวแคร่เพื่อนำน้ำจากลำเหมืองแม่สารใน มาลงบริเวณหน้าฝายมหาโชค เป็นการเพิ่มปริมาณน้ำ และลดปัญหาน้ำจากลำน้ำแม่สารเดินทางมายังฝายมหาโชคล่าช้ากว่ากำหนดอีกทาง

2.4 ได้รับการอนุมัติงบประมาณจากโครงการชลประทานจังหวัดลำพูน และได้ส่งรถขุดขนาดเล็ก มาขุดลำเหมืองที่หายไป เป็นระยะทาง 1 กิโลเมตร เพื่อแก้ปัญหาการสูญเสีย โดยเปล่าประโยชน์

2.5 ได้รับความร่วมมือจากสวนอุตสาหกรรมศรีอหพัฒน ทำการขุดลอกลำเหมืองให้กับมาเหมือนเดิมเป็นระยะทาง 200 เมตร ในการแก้ปัญหาน้ำท่วมขังในที่นาของคุณลุงถนอม ราชสัก จำนวน 30 ไร่

2.6 ได้รับข้อเสนอแนะจากการรายงานและเผยแพร่ แนวทางพัฒนาความร่วมมือการจัดการเหมืองฝายในกลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม กรณีศึกษาฝายมหาโชค ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2552 ดังนี้

1) องค์กรของรัฐในท้องถิ่น เช่น อบต. อำเภอ และเทศบาล น่าจะมีแผนทำงานร่วมกันกับกลุ่มผู้ใช้น้ำจากเหมืองฝาย โดยทำเป็นแผนระยะ 3-5 ปี เพราะหากชาวบ้านทำกันเองไม่มีกฎหมายรองรับอาจจะไม่เห็นผล โดยเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ให้มีส่วนร่วมจากชาวบ้าน

2) หากจะทำให้โครงการวิจัยยั่งยืน ควรจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการ มีวาระการทำงาน โดยแต่งตั้งขึ้นจากมติชุมชน อบต. และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ชลประทาน ตัวแทนจากอำเภอ อยู่ในคณะทำงาน และตรวจสอบความเรียบร้อย

3) จำนวนผู้ใช้น้ำมีมากขึ้น การเก็บภาษีการใช้น้ำจึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจเพื่อเป็นการบำรุงรักษาน้ำ หรืออุปกรณ์ที่เสีย ควรมีมาตรการในการปรับผู้ที่สร้างความเสียหายแก่ลำเหมือง และขโมยน้ำ เพื่อนำเงินส่วนนั้นมาปรับปรุง / ซ่อมแซมในส่วนที่เสียหาย

3. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลโดยแยกประเด็นตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ซึ่งสามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 การจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม ในการวิจัยครั้งนี้ได้มุ่งเน้นการศึกษา การจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม โดยเป็นการทบทวนตัวเองถึงที่มาที่ไปอย่างไร ว่ามีอุปสรรคปัญหาอย่างไร แก้ไขกันอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ ดร.อุไรวรรณ ตันกิมยง ได้แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้นด้วยการอธิบายการเกิดขึ้นขององค์การเหมืองฝายในหมู่บ้านภาคเหนือ ตลอดจนประโยชน์เนื่องจากสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านภาคเหนือมีลักษณะสูงชัน ที่มีแม่น้ำไหลแรงและเร็ว บีบให้ชุมชนต้องเข้ามาร่วมมือกันอย่างแน่นแฟ้น มีระบบระเบียบ มีองค์กรที่แน่นอนเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการจัดการน้ำสำหรับเพาะปลูกข้าวนาดำและได้มีการถ่ายทอดประสบการณ์สืบทอดกันมาเป็นรากฐานของ วิถีวัฒนธรรมที่สำคัญของชุมชนหมู่บ้านภาคเหนือ แบบแผนในการจัดการน้ำภายใต้ระบบเหมืองฝายจะมีการปรับรูปแบบการจัดการให้ยืดหยุ่น และสอดคล้องตามสภาพทางนิเวศวิทยาที่ต่าง ๆ กันไปในแต่ละพื้นที่และแต่ละช่วงเวลา รูปแบบการจัดการน้ำของชุมชนภาคเหนือจึงมีลักษณะการจัดการที่หลากหลาย .

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเหมืองฝายในลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า ปัจจัยที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับตัวบุคคล กลุ่มบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับดร.อุไรวรรณ ตันกิมยง กลุ่มผู้นำในการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของชุมชน พบว่า ผู้นำมีบทบาทสำคัญผู้นำส่วนใหญ่จะเป็นผู้อาวุโสในชุมชนและเป็นคนพื้นเพดั้งเดิมในชุมชน ทำให้มีเครือข่ายดี และเพื่อนบ้านอยู่ในชุมชนเป็นจำนวนมาก ผู้นำบางคนมีอาวุโสน้อยแต่เป็นคนที่มีความสัมพันธ์ในเชิงแลกเปลี่ยนกับกลุ่มเกษตรกรเป็นอย่างดี เช่น เป็นผู้จัดหารถไถนา รถเกี่ยวข้าวให้กับกลุ่มเกษตรกร เป็นต้น จึงได้รับความไว้วางใจจากกลุ่มเกษตรกร นอกจากนี้ กลุ่มเกษตรกรที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี มีความเสียสละพร้อมที่จะทำงานเพื่อส่วนร่วม ส่วนใหญ่ผู้นำจะทำการเกษตรที่ก้าวหน้ากว่าเกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ความเป็นประชาธิปไตย ผู้นำมีบทบาทสำคัญ

สูงสุดในการแก้ปัญหาการลักขโมยน้ำด้วยวิธีประนีประนอมมีความเป็นประชาธิปไตยและ
 ดำเนินงานในด้านการบำรุงรักษาระบบน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มผู้นำอย่างเป็นทางการในการ
 จัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของชุมชน กลุ่มผู้นำอย่างเป็นทางการได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน
 กรรมการหมู่บ้าน บุคคลเหล่านี้ไม่ได้มีบทบาทโดยตรงในการจัดการทรัพยากรน้ำ เนื่องจากไม่ได้
 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้นำทางการมีส่วนร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่ม
 ผู้ใช้น้ำ เช่น การช่วยกระจายข่าวสาร วัน เวลาในการจัดกิจกรรมของกลุ่มให้สมาชิกทุกคนได้
 รับทราบทางเสียงตามสายของหมู่บ้าน นอกจากนี้ ยังได้เข้าร่วมการประชุมประจำปีของกลุ่ม เพื่อ
 รับทราบการดำเนินงาน อุปสรรค ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ผู้นำชุมชนที่จะต้องรับรู้ในเรื่องการประกอบ
 อาชีพของคนในชุมชน แต่ไม่มีบทบาทในการตัดสินใจในใดๆ ทั้งสิ้น

3.3 แนวทางพัฒนาความร่วมมือการจัดการเหมืองฝายในกลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม จาก
 การดำเนินการ โครงการ วิจัย พบว่า ในการศึกษาพัฒนาความร่วมมือการจัดการเหมืองฝายในกลุ่มน้ำ
 แม่สารอย่างมีส่วนร่วม ด้วยการมีส่วนร่วม มาปรับใช้ในการดำเนินงานมีผลทำให้กลุ่มผู้ใช้น้ำ
 เหมืองฝาย ได้เรียนรู้และนำหลักการมาปฏิบัติจริงในการดำเนินงานสิ่งที่เกิดขึ้นดังนี้ 1) ศึกษา
 ประวัติศาสตร์ และศึกษาสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นของระบบเหมืองฝายในกลุ่มน้ำแม่สาร 2) การ
 ประมวลปัญหา และศึกษาเส้นทางลำเหมือง โดยการจัดเวทีสัญจรเพื่อรับทราบสภาพปัญหา การ
 วาดแผนที่เส้นทางลำเหมือง การสำรวจลำเหมืองเพื่อเป็นการศึกษาเส้นทางลำเหมือง และการเก็บ
 ข้อมูลพื้นที่รับน้ำ 3) การวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหา 4) การ
 ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความเป็นไปได้ การสร้างการรับรู้ และการขอความร่วมมือเพื่อ
 การแก้ปัญหา 5) การติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ 6) การรายงานและเผยแพร่ เพื่อ
 รับฟังข้อเสนอแนะ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ซึ่งสอดคล้องกับ อนุกรม (2529) ได้กล่าวถึงแนวทางการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง

- 1) ร่วมคิด คือ ร่วมในการประชุม ปรีกษาหารือในการวางโครงการ วิธีการ
 ดำเนินงาน การติดตามตรวจสอบและการดูแลรักษา
- 2) ร่วมตัดสินใจ คือ เมื่อมีการประชุมที่ปรึกษาหารือแล้ว จะต้องร่วมในการ
 ตัดสินใจเลือกกิจกรรมหรือแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด
- 3) ร่วมปฏิบัติตามโครงการ คือ เข้าร่วมในการดำเนินงานตามโครงการ เช่น ร่วม
 ออกแรง ร่วมบริจาคทรัพย์ เป็นต้น
- 4) ร่วมติดตามและประเมินผลโครงการ คือ เมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ได้มีส่วน
 ร่วมในการตรวจตราดูแล รักษา และประเมินผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 องค์กรของรัฐในท้องถิ่น เช่น อบต. อำเภอ และเทศบาล ควรจะมีแผนทำงานร่วมกันกับกลุ่มผู้ใช้น้ำจากเหมืองฝาย โดยทำเป็นแผนระยะ 3-5 ปี เพราะหากชาวบ้านทำกันเองไม่มีกฎหมายรองรับอาจจะไม่เห็นผล โดยเริ่มจากการประชาคมให้มีส่วนร่วมจากชาวบ้าน

4.2 ควรจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างเป็นทางการ มีวาระการทำงาน โดยแต่งตั้งขึ้นจากมติชุมชน อบต. และหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ชลประทาน ตัวแทนจากอำเภอ อยู่ในคณะกรรมการ และตรวจสอบความเรียบร้อย

4.3 จำนวนผู้ใช้น้ำมีมากขึ้น การเก็บภาษีการใช้น้ำจึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจเพื่อเป็นการบำรุงรักษาน้ำ หรืออุปกรณ์ที่เสีย ควรมีมาตรการในการปรับผู้ที่สร้างความเสียหายแก่ลำเหมือง และขโมยน้ำ เพื่อนำเงินส่วนนั้นมาปรับปรุง / ซ่อมแซมในส่วนที่เสียหาย

4.4 ควรมีการรวบรวมข้อมูล และอัปเดตข้อมูลให้เป็นปัจจุบันไว้เสมอ

4.5 ควรให้ชาวบ้านในชุมชนเป็นคณะกรรมการเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในชุมชน

5. ข้อเสนอแนะต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 ควรมีการศึกษาการทำข้อตกลงกฎระเบียบเหมืองฝาย เพื่อผลักดันเข้าสู่ข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อที่จะแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน

5.2 ควรวิจัยหาแนวทางสร้างร่วมมือของ องค์กรปกครองในท้องถิ่น เช่น อบต. อำเภอ เทศบาล ในการทำงานร่วมกัน โดยทำเป็นแผนระยะ 3-5 ปี เพราะหากชาวบ้านทำกันเองไม่มีกฎหมายรองรับ เริ่มจากการประชาคม ให้มีส่วนร่วมจากชาวบ้าน

5.3 ควรมีการถ่ายทอดองค์ความรู้การจัดการเหมืองฝายในกลุ่มน้ำแม่สารอย่างมีส่วนร่วม อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ให้แก่เยาวชนในพื้นที่เพื่อที่จะได้เกิดความยั่งยืนต่อไป